

ב א לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלְאֻמִּים יַהֲגוּ רִיב: ב יתִּיצְבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים
נוֹסְדוּ יַחַד עַל יְהוָה: וְעַל מְשִׁיחוֹ: ג נִתְקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵינוּ

— שִׁמוּשׁ תַּהֲלִים —

לסערת הים

למה רגשו גוים. וגו', (ב, א): (שימוש תהלים לפרק ב) להנצל מסערת הים אמור אותו וכתוב אותו על חרס ותשליכהו לים וישקוט הים מזעפו. ואי הוה בר נש חש רישיה כתוב יתיה עד פסוק (תרועם בשבט ברזל), ותליהו עליו.

— זוהר תהלים —

עתיד הקדוש ברוך הוא להפּרע מהם בגלוי
סביב ירושלים
ורוזנים נוסדו יחד על ה' ועל משיחו
(ב, ב): [זוהר שמות פ' בשלח (דף נ"ח):]
רבי יצחק אָמר, פֶּסוּק זֶה, בְּשֵׁעָה

— ענין שימוש תהלים —

אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התקונים וספר הזהר קימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש של התקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאד מאד. (הרי"ח הטוב, הן איש חי, בניהו). על ידי עסק ישראל בסודות התורה יבוא משיח צדקנו בב"א כמבואר בזוהר הקדוש. וסימן לדבר סו"ד במילוי סמ"ך ו"ו דל"ת גי' משיח בן יוסף במכוון, שאף משיח בן יוסף יהיה ויתקיים על ידי זכות לימוד רזין דאורייתא. (ספר קהלת יעקב לבעל מלוא הרועים ערך סוד).

הרעיא מהימנא מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש וְנוֹקָא, שְׁתוֹרַת הַרְשָׁבִי" מְאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיף לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַת מְנוּחָה לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיגְאָלְנוּ (זוהר פְּנִיחַס רִיט).

וכל מי שישתדל לקרא זוהר הקדוש אפילו בקריאה לבד... הרי הוא כהוגה ומפרש את השם, שיש כוח בו לעשות נסים אפילו בלא ידיעה, ויגן עליו בעולם הזה ובעולם הבא [הרמ"ז קע"ח]:

תורה אשר בזמננו זה המוציאים שם רע על חקמת האמת חיי עולם... ולכן נשברו הלוחות הראשונות מסטרא דעץ החיים... וגרם אבודא דחרבן בית ראשון ושני וגלות האחרון המר והארף אשר אנו בעוונותינו הרבים עד דיתובון בני ישראל בתיבתא ובקשו את השם אלהיהם להכירו ולקדעו ברזי תורה וידעו את מי הם עובדים ומי הוא מלפם, וכדיו יזכו לעסק בחקמת האמת כמו שאמר הפתוב: "ויורה השם עץ וימתקו" על ידי המשיח. וכמו שפתוב בפרשת נשא ברעיא מהימנא (קכד): וז"ל: ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא... עוד אמרו בספר הזהר (תקו ו') וז"ל: וכמה בני נשא יתפרנסון לתתא מהאי חבורא דילך בדרא בתראה בסוף יומיא ובגיניה וקראתם דרוך בארץ. (מהרח"ו). אמר לון רבי שמעון... וכד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רבני דעלמא זמינו לאשפקא טמירין דחקמתא ולמנדע ביה קצין וחושבנין, ובההוא זמנא אתגליא לכלא... אמר להם רבי שמעון... וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו תינוקות של העולם עתידיים למצא נסרות של חקמה ולדעת בו קצים וחשבונות, ובאותו זמן יתגלה לכל... (זוהר וירא קיח). מִזְמֵן אֲשֶׁר הֶצִיץ וְזָרַח